

Щомъ влѣзоха, изведнажъ въ ушитѣ имъ грѣмна шумъ и врѣва отъ всички горски гадини. Зайци удряха барабани по полянитѣ и свикваха всички на панаиръ. Цвѣртѣха птички. Изъ дупкитѣ подаваха глави къртици. Бързаха нанѣкжде мравки и брѣмбари. Чуваха се пищялки и тропотъ на хоро.

Банката се ококори и зѣпна отъ смайване. Щурчето го гледаше усмихнато и шепнѣше: — Кри-кри... Чакай де, още какво ще видишъ!

Вдѣнъ гората на широка поляна бѣ нареденъ горскиятъ панаиръ. Какво ли нѣмаше тукъ! Сжщо като въ града: продавачи, купувачи, сергии, навалица и врѣва до Бога! Не знаешъ, де по-напредъ да спрешъ и какво да гледашъ!

Ей тука разположили стоката си цѣлъ полкъ мравки. Продаватъ житни зърна и семена отъ цвѣтя. Орлякъ птичета обиколили тѣхната сергия — цвѣртятъ и се пазарятъ. Единъ рошавъ врабецъ, пристигналъ отъ града, нѣма съ какво да плати, току гледа да клѣвне незабелязано и да хврѣкне.

— Ами я вижъ тука! — кимна щурчето на Банката и го бутна по лакѣтя.

На едно малко одърче Таралежко-Бѣжко бѣ наредилъ нѣколко четки и важно-важно се разхождаше наоколо.

До него два папуняка бѣха се накичили съ шарени пера, вѣртѣха се предъ всички и ги показваха.